

slovo úvodní

Kriste, Synu jediný

V našem Evangelickém zpěvníku (EZ) nemáme zvláštní oddíl pro písně k Epifanii-Zjevení Páně. Je to zřejmě proto, že v naší církvi tento svátek vychází každým rokem většinou na všední den (6. ledna), a tak se slaví jen výjimečně, nebo si ho připomínáme o 1. neděli po Zjevení. Podobně je tomu i ve zpěvnících jiných protestantských církví. Oddíl písní k Epifanii buď chybí, nebo obsahuje jen málo písní. Jelikož letošní období po Zjevení je delší, čítá až pět nedělí, chtěl bych vám představit píseň 647 „Kriste, Synu jediný“, která se zvláště vztahuje k tomuto období.

Autorkou písně je Elisabeth Cruzigerová. Narodila se v roce 1505 v německém Pomoransku. Byla jeptiškou v premonstrátském klášteře. Poté, co se seznámila s reformačním učením, opustila klášter a vydala se na cestu do Vitemberku. Tam potkala svého budoucího chotě Caspara, což byl spolupracovník Martina Luthera. Některé prameny uvádějí, že mladá Elisabeth měla ve vitemberském městském kostele i veřejné kázání. Píseň „Kriste, Synu jediný“, s německým názvem „Herr Christ, der einig Gotts Sohn“ (tzv. Lobgesang in Christo), je jediná, která se zachovala. Někteří luterští hymnologové ji považují za první christologickou píseň po reformaci.

Text je na svou dobu v luterském světě velmi neobvyklý. Německý originál textu prozrazuje vroucí žár klášterní mystické zbožnosti pozdního středověku, ve kterém Elisabeth vyrůstala. V originálu i v překladu J. A. Komenského v Amsterodamském kancionálu je Kristus přirovnán k obrazu světla jitřní hvězdy, denice, jakožto symbol nádhery a vznešenosti. Tento obraz použil později také Philipp Nicolai v písní „Jak jasně svítíš, hvězdo má“.

V překladu Miloslava Esterle nejde jen o adaptaci německé písně do češtiny, ale také, zvláště u 3. sloky, o zdárnou transpozici některých středověkých mystických obrazů, jako např.: „Otcovo srdce“, „hlad a žízeň po Kristu“, „sladkost Krista“ atd., do pojmů, které jsou nám srozumitelnější: milost, láska, služba ve víře, blízkost Krista, požehnání.

Píseň začíná s věroučným motivem: Kriste, Synu jediný Otce nebeského. K tomuto motivu je použita metafora světla, pravděpodobně převzatá z nicejsko-cařihradského Credo: „Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha“. V poslední kapitole knihy Zjevení také čteme: Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní (22 v.).

Světlo proráží tmu beztvárné a úzkostné noci. Světlo hvězd je sice jemné, neoslňuje nás jako třeba reflektory na stadionu, ale zato je velmi intenzivní a pomáhá našim očím, když chodíme ve tmě. Kdo o Kristu ví, kdo vnímal světlo vánočního evangelia, ten smí doufat, že právě zrozením Božího Syna se otevřel nový „čas milosti“. Sloka 2. spojuje vánoční div narození s velikonočním vítězstvím Krista, které nám otevírá novou perspektivu budoucnosti: Svou smrtí s životem vrátil každému, kdo již ztratil naději spasení. Světlo, „pravé světlo“, o kterém píše evangelista Jan ve svém Prologu, zvítězilo nad tmou. Boží láska je silnější než jakékoliv zlo. Boží spása uzdravuje. O tomto smíme vědět již teď, a to nás také motivuje ke zpěvu.

Kromě písně Kriste synu jediný zní v současném období církevního roku krásně i další písně, ve kterých ještě „rezonuje“ vánoční evangelium. Jsou to většinou vyznání, chvalozpěvy a prosby adresované Ježíši Kristu. Často se v nich zpívá o světle. Jsou to například písně (čísla z EZ): 209, 210, 218, 237, 239, 240, 243, 245, 246, 247, 271, 292, 422, 404, 389. Ať se vám dobře zpívá!

Ladislav Moravetz, celocírkevní kantor ČCE

zaujalo mne

Moudří rodiče a moudří učitelé vědí, že opravdové vzdělání nelze získat bez knížek. Počítačovým tákáním můžeme nazobat leccjakou informační hrozinku, ale duševní bohatství vzniká jinak. Především soustavným studiem, promyšlením skvostů české i světové literatury, rozhovory s lidmi nejrůznějších profesí, rozhovory s pamětníky, přátelskými dialogy s nejbližšími bytostmi.

Z článku o odkazu Ivo Markvarta, Týdeník Rozhlas 46/2005. Hana Dvořáková

Bývá dobrým zvykem přát si k Novému roku zdraví, splnění všech přání, atd. Většina z nás to myslí upřímně, i když si uvědomujeme, že úspěšnost našeho přání není nikdy zaručena.

Dnes jsem se necítila dobře a měla jsem obavy, jak vše zvládnou. Jedna sestra mi donesla novoroční přání s biblickým textem: Nenechám tě klesnout a neopustím tě. V tu chvíli mě napadlo, že mi to přeje Bůh, který má ve své moci všechno a který ke mně promluvil skrze onu sestru.

Marie Hájková

První číslo Katolického týdeníku letošního roku uveřejnilo rozhovor s bývalým politickým vězněm, panem Adolfem Rázkem. Tento statečný pětasedmdesátník působil ještě v nedávné době jako vyšetřovatel zločinů komunismu. Po zkušnostech s českou polistopadovou justicí se snaží tyto zločiny zdokumentovat, aby příští generace věděly, v čem jejich otcové a dědové žili. Na otázku, kdo se nejvíce podílel na přivázení samizdatů, A. Rázek sděluje: „Je zajímavé, že to byli křesťané, ale ne katolíci. Když jsem se zajímal, proč tomu tak bylo, zjistil jsem, že katolíci měli strach. A tak k nám evangelíci přivázeli katolickou i protestantskou literaturu. To je stále nedocenený moment. Šlo vlastně o živý ekumenismus v praxi a díky němu o sobě dnes víme..“

Jana Slámová

Marek Orko Vácha, kněz a přírodovědec, přívětivě a laskavě hájí myšlenku evoluce proti fundamentalismu v knížce „návrát ke Stromu života“ (Cesta 2005). Na str. 112 poznamenává: „My, moudří lidé, kteří jsme sami sebe nazvali sapiens, k harmonii světa příliš nepřispíváme. Je začátek 21. století, do kosmu vysíláme raketoplány a do komet projektily, abychom zjistili jejich podstatu. Zemi jsme obehnuli družicemi, výblesky krásy lidského génia – a tytéž družice odrážejí zpět na povrch planety telenovely a reality show.“

Jaroslav Vítek

přečetli jsme

Nelze být divákem

Představa světa jako divadla, kde Bůh a případně jeho nebeské zástupy hrají roli diváků, vlastně reprodukuje monarchistický feudální obraz světa. Především však podtrhuje vznešenou distanci Boha od pozemského utrpení. Taková vznešená distance vůči utrpení byla vždycky zbožným přáním smrtelných lidí, které si promítali do nesmrtelných přihlížejících bohů nebo do toužené budoucnosti vlastní nesmrtelnosti a bezbolestnosti. Taková představa nemá nic společného s křesťanským Bohem. Jeho vztah ke světu je určován bolestí jeho lásky. „Boží bolest je nejhlubším pozadím příběhu historického Ježíše. Bez tohoto pozadí nemá učení o Ježíšovi žádnou hloubku.“ (Kazoh Kitamori) Boží bolest zásadně dosvědčuje golgotská poprava, kde „svět“ konec konců už jen přihlížel a Bůh – ve zjevně k smrti ztýraném Ježíši – trpěl. Jestliže ale je Bůh opakem přihlížejících (čumilů?), pak se postavení toho, kdo přihlíží Bohu, stává stejně nemožné, nereálné, a to navzdory všem našim pokusům právě takovou pozici zaujmout a držet. Ani ti, kdo přihlíželi Ježíšově agonii, nebyli tím, za co se pokládali – totiž pouhými diváky. Podle svědectví evangelií byli zasaženi, zaraženi, stali se z nich účastníci, aktéři dění. Právě Boží bolest, právě Golgota ukazuje: Bůh divák neexistuje stejně jako neexistují diváci Boha. Proto také Ježíšovo zmrtvýchvstání a jeho zjevování nestrpí žádné diváky - v divadelním slova smyslu. V tom, kdo se setká se Vzkříšeným, umírá nezúčastněný divák a povstává k novému životu jako svědek a aktér. Odtud je pochopitelná ta dlouho trvající nedůvěra křesťanů vůči divadlu. Obrací se (přínejmenším) proti postoji nezaujatého, neangažovaného diváka. Křesťanský nápis na stěnách hlediště, křesťanské varování ve foyer divadel, které lze doporučit i jako nálepkou na televizní aparát, by muselo znít: „Nelze být jen divákem.“

Malíř

Malíři ikon se modlí, dříve než začnou malovat. Jiní začínají malovat, protože se neumějí modlit jinak než malováním. A ještě jiní malují, aniž by na modlitbu pomysleli. Obrazy, které namalují, jsou pak jako modlitby.

Řeč budoucnosti

Ani já se nemohu modlit. Myslím, že se nám všem zdá, že se nemůžeme modlit. Zdá se však, že mnozí se domnívají, že se modlí. Přesto si řeč lepší budoucnosti nedovedu představit jinak než něco jako modlitby.

Kurt Marti – Zärtlichkeit und Schmerz - Notizen
Vybrala Olga Tydlitátová

Anketa na téma budování sboru ve sboru Brno I

Synod naší církve, který se zabýval tímto tématem, se obrátil na všechny sbory, aby podobné téma projednaly na základě textu, který byl rozeslán do sborů. Ve sboru Brno I jsme text probírali při sborovém rozhovoru 17. října a nakonec jsme uspořádali mezi účastníky anketu, v které se mohli vyjádřit k tématům, o nichž jsme společně diskutovali. Celkem odpovědělo 31 osob.

1. Jaká metafora (přirovnání) sboru je vám nejbližší (zatrhněte nejvýše dvě)?

Zatrhl celkem:

rodina.....9	obec.....5
vinice.....7	klub.....3
druhý domov.....6	spolek.....2
tělo a údy.....6	zástup.....2
lod'.....6	

2. Seřad'te následující funkce sboru podle důležitosti:

1 (nejdůležitější) – 2 – 3 – 4 (nejméně důležitý) - Uvádíme průměr

1,89 – bohoslužby, chvály, přímluvy, zvěstování, svátosti

2,36 – svědectví o Kristu pro okolní svět, misie, ekumena, angažovanost ve společenských problémech

2,41 – společenství sboru, přátelské vztahy, vzájemná výpomoc, spolupráce, setkávání rodin

3,14 – služba potřebným, křesťanská služba, Diakonie

3. Jak jste spokojeni se současnou podobou našeho sboru?

Uvádíme počet opovědí

vůbec 0   trochu 4   středně 21   hodně 9   naprosto 0

4. Která charakteristika podle vás o našem sboru platí a která nikoli

	zatrhl		zatrhl	
ANO	28	lidé tu mohou najít sílu a radost	4	NE
ANO	28	lze tu najít přátele	4	NE
ANO	27	přináší pohodu, klid a odreagování	4	NE
ANO	24	věnuje se rodinám s dětmi	4	NE
ANO	24	dobře pečuje o vzdělávání ve víře	7	NE
ANO	23	je tu možné navzájem sdílet své příběhy	9	NE
ANO	21	lze tu najít duchovní a modlitební podporu	10	NE
ANO	16	pečuje o staré a nemocné	10	NE
ANO	14	je pro všechny otevřený a pohostinný	17	NE
ANO	11	nabízí radu a pomoc v osobních nesnázích	14	NE
ANO	10	je přitažlivý pro mladou generaci	8	NE
ANO	8	chudí tu dostanou najíst	20	NE
ANO	4	je přitažlivý pro lidi zvenku	23	NE

5. V které oblasti sborové činnosti má náš sbor největší dluhy, co by chtělo zlepšit, promyslet a nově začít. (zatrhněte jednu až dvě oblasti - uvádíme počet odpovědí)

a/ zvěstování evangelia		
kázání 0	biblické hodiny 3	misijní působení 10
b/ katecheze		
práce s dětmi 1	s mládeží 9	s konfirmandy 1
vyučování nově příchozích 2		
c/ pastorece		
návštěvy v rodinách 16	v nemocnicích 9	zpovědní služba 11
d/ vysluhování svátostí		
chvály 4	modlitební skupinky 11	zpěv 6

6. Co podle vás v současné době přispívá k rozvoji života našeho sboru?

použijte stupnici: 1 minimálně, 2 trochu, 3 středně, 4 hodně, 5 nejvíc

práce s dětmi.....4,13	kulturní akce v ČR.....3,10
aktuálnost kázání.....4,00	častější vysluhování VP.....3,07
kavárnička pro seniory.....3,87	biblické hodiny.....3,07
časopis Setkávání.....3,77	ekumenické kontakty.....2,78
pobyt na Blažkově.....3,59	spolupráce s Diakonií.....2,96
evangelický skaut.....3,45	www stránky sboru.....2,93
pěvecký sbor.....3,31	zapojení laiků do bohoslužeb...2,79
podíl mládeže.....3,29	nové písně s kytarou.....2,77
katecheze dospělých 3,18	modlitební skupinky.....2,70
přednášky, sbor. dny.....3,16	společné obědy.....2,68
doplňno: káva po kostele a dámské večírky	

7. Která aktivita v našem sboru chybí, měla by se rozvinout nebo změnit, aby to pro sbor a jeho okolí bylo přínosem a pomocí?

modlitební skupinky 8 ×,
 duchovní debaty 4 ×,
 návštěvy v rodinách 2 ×, návštěvy v nemocnicích 2 ×, rozvinout mládež 2 ×,
 společné obědy 2 ×, starat se o potřebné 2 ×,
 humanitární akce, bezbariérový přístup,
 spolupráce s Diakonií, vlídný pozdrav a úsměv,
 být slušný a tolerantní k potřebám druhých,
 absenci normální slušnosti nelze všemi aktivitami nahradit,
 aktivní misie, evangelizace, otevřenost pro nově příchozí,
 program pro střední generaci, méně praktického a více duchovního,
 častější VP, v kázáních více díky,
 sborové dny a přednášky, rodinné neděle,
 více zveřejnit možnost přípravy dospělých ke křtu,
 zpovědní služba, katecheze mimo církev.

anketu připravil Jiří Gruber a zpracovala Marie Hájková

čteme bibli

II. David pomazán za krále 1 Sa 16, 1-13

Jak mohu jít ?

Tak se ptá Samuel svého Boha, vždyť je jeho prorokem. Bůh ho posílá do riskantního politického podniku. Starozákonní svět nás učí, že nemůžeme člověka rozškátulkovat do různých oblastí a tak z něho udělat jen částečky, které těžko někdo složí. Boží politika posílá svého proroka tam, kde může přijít o všechno. Může ho stát život. Proto se Samuel ptá: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“

Bible nás učí, že před každým lidským rozhodnutím má stát modlitba. Ta také stojí v předpolí Samuelova politického činu. Bůh mluví a Samuel odpovídá. Nebo se spíše ptá. V jeho otázce stojí pochyba nad Božím slovem. Vždyť ten úkol, poslání, poslechnout Boží slovo, ho může stát život. Boží slovo si nevybírám z člověka jen jednu jeho část. Netýká se jen náboženství nebo jen politiky. Netýká se jen soukromí nebo jen toho, jak se člověk jeví navenek. Boží slovo je jeho slovem, protože protkne člověka odshora dolů, našich i podél.

Bůh nepřitakává daným poměrům. Nedá se vměstnat do pořádku, který zrovna vládne a ovládá lidi. Bůh posílá svého proroka, aby učinil důležité věci i pro budoucnost. Pro něho není důležité to, co se lidem zdá nezvratitelné, a nepřitakává danému stavu, statu quo, jak jsme toho byli svědky v roce 1972, kdy se podepsala německo-československá smlouva a v roce 1973 americko-sovětská. Ty chtěly dané poměry zakonzervovat. A nevybírám si ani poměry, když se rozhoduje o budoucnosti. Právě tak bylo jasné spoluvězněm Václava Havla v roce 1983, když mu dali přezdívkou „Prezident“, kam se ubírá budoucnost. A měli pravdu oproti tomu, co se tehdy psalo v novinách. Právě tak si Samuel má uvědomit rozměr budoucnosti a za vlády krále Saula pomazat krále nového, Davida.

Přinášíš pokoj?

Lidé, kteří mají odpovědnost za spoluobčany, se občas děsí toho, že je někdo chce zatáhnout do nějaké své politiky. Vědí, že ten člověk přijal určitý úkol, ale neohlíží se přitom na druhé. Lidé ve starověku nebo v postmoderně nechtějí, aby se na ně příliš vidělo. Nechtějí se do něčeho zaplést. Chtějí mít svůj život rozdělen do zažitého pořádku, do přehledných přihrádek, a největší hodnotou je pohoda a klídek. A nyní přichází veřejně známý prorok, u něhož není jisté, zda se nebude chtít zařadit podle Pána Boha a přitom nevezme v potaz, že druzí jsou jen lidé, kteří nechtějí riskovat.

Samuel uklidňuje. Říká, že tu půjde o pouhý náboženský obřad, a proto se nemusí bát, že by mu snad šlo o politiku. Otevře posvátný prostor posvěcením všech přítomných a jeho politické poslání zůstává skryté. Nechává si představit všechny přítomné a v duchu se rozhoduje. Je ten budoucí král tenhle nebo onen? Poměřuje svaly, výšku postavy, vůli vyhlížející z očí. Rozhoduje se jako každý druhý podle prvního dojmu, na první pohled. Ale Bůh, ten hledí na to, co je očím skryto. Hledí na srdce, dovnitř, tam, kde se rozhoduje vše podstatné. Uvnitř člověka, v době jeho rozhodnutí, v době, kdy uslyší a poslechne slovo Boží. Tedy v sobě, uvnitř, v srdci.

To jsou všichni mládenci?

Bůh nerozhoduje podle toho, co je na první pohled zřejmé. On si vybere toho, kdo je nepřítomen. Kdo je pro své bratry přebytný, přebývá. Kdo neodpovídá jejich posudku, že je hoden být přítomen. Samuel musel jít do městečka, které patřilo v Izraeli k těm, o kterých se říká, že je poslední mezi posledními, kde dávají lišky dobrou noc, že je to jen ospalá díra. V samotné rodině Jišaje takto přebytný, zbývající byl dobrý pouze k tomu, aby pásł stádo. Ale pro Hospodina? To byl on! Ten pravý. Ten vhodný pro budoucnost. Skrytý i vlastní rodině. Schovaný před vládci a přitom ten budoucí král, nyní už pomazaný. Mesiáš. Kristus. Vyjádřeno hebrejsky a řecky, protože o něm to řekl sám Bůh. Jeho slovem byl určen a povolán.

Závěr

Pro starozákonního pisatele byly otázky nositelem děje. Pomohly mu roztrdit jeho vyprávění a zároveň posunuly jeho příběh o kus dále. Právě tak to pro nás mohou být otázky, zda politika patří do náboženství, do křesťanství, do sboru, do kázání či do zvěstování o Božím království. Otázka dělá ze samozřejmostí věci nesamozřejmé. Otázka je nástrojem údivu, otázka patří do modlitby, do doby, kdy se rozhodujeme. Právě otázkou se z naší životní cesty stává příběh, právě otázkou k nám mluví Bůh. I příběh jeho Syna se nám může stát životní otázkou, zda žijeme správně a poctivě. Otázka nás přibližuje pravdě. I pravda je otázkou nad lží. Nebojme se slyšet otázky nebo otázky klást. Každá nová otázka je u toho, kdy nové přichází a činí z našeho života nesamozřejmý údiv, který se raduje nad tím, co přichází.

Jiří Šimsa

Přehled celocírkevních sbírek v roce 2005

Datum	Sbírka	Brno I	Brno II	Židenice	Husovice
31.1.	Pomoc Asii	44.826	58.060	18.650	15 000
3.3.	Církevní tisk	5.598	3.920	1.852	1 270
27.3.	Hlavní dar lásky	10.023	17.660	5.155	2 850
15.5.	Diakonie	6.383	5.900	3.448	1.571
30.5.	Jeronymova jednota	38.795	29.600	18.000	15 000
7.7.	Solidarita sborů	6.825	5.760	2.417	1 700
4.9.	Evangelická akademie	5.310	8.580	3.210	1 050
23.10.	Charitativní pomoc	6.359	4.590	4.150	3 627
9.10.	Jubilejní tol. dar	4.930	14.320	975	1 480
30.11.	Pomoc Pakistánu	24.570	13.300	5.200	3 000
25.12.	Bohoslovci	14.399	20.270	4.912	4 400
27.11.	Seniorátní Diakonie	7.526	14.029	2.567	2.100

Heslo ČCE pro rok 2006

Je vybráno z knihy Jozue 1,5b a zní v ekumenickém překladu takto: *Nenechám tě klesnout a neopustím tě.* Tato slova slyšel Jozue poté, co Mojžíš zemřel a na Jozua připadla role jeho následovníka a toho, kdo má dokončit úkol vysvobození lidu Božího.

Toto zaslíbení zaznělo tehdy, kdy již poutníci měli za sebou zkušenost s Božím jednáním. Věděli, co znamená být Bohem spatřen, osloven a vysvobozován. Věděli, že i když měli Mojžíše před očima, mnohokrát záleželo právě na jejich víře a na skutečnosti, že Bohu záleží na každém z poutníků. Ve chvíli, kdy zaznělo toto zaslíbení, již mohli být dost dobře ujištěni v tom, že není žádná tragédie, když je jeden předák střídán druhým. Mohli už dobře vědět o tom, že naopak by bylo tragédií, kdyby se Bůh – záruka svobody – odmlčel a převahu by získaly okamžiky, v nichž rozhoduje pocit opuštěnosti, bezradnosti a bázlivého rozhlížení se (Iz 41,10). Aby takové okamžiky nezískávaly vliv, Bůh zopakoval své zaslíbení a dal mu vážnost spojením s druhým člověkem.

I když tento svůj záměr Pán Bůh nezrušil, otázka, zda člověk jím není opuštěn, zaznívá dodnes z hloubi lidských srdcí a duší. Taková otázka zůstala bez odpovědi i na Golgotě. Asi proto, aby mohla přijít odpověď jiná, výraznější a pro všechny nečekaná. Přesto to byla odpověď, která tomuto zaslíbení dala novou a věčnou sílu.

Věříme, že Českobratrská církev evangelická nemůže a nechce být jiným společenstvím než tím, které stojí na jistotě, že stále platí to, co Bůh zaslíbil a ve svém Synu Ježíši Kristu zjevil. Nechceme být těmi, kdo Pána Boha uzavírají do předem daných představ o tom, jakou podobu má mít jeho blízkost a podpora. Chceme být tím společenstvím, které v trpělivé víře umí očekávat a vyhlížet, učí se rozumět a v aktivitě víry chce být Bohu použitelným nástrojem jeho spásy.

Proto vám předáváme toto zaslíbení jako průvodní heslo do tohoto roku s nadějí, že pro vás bude moudrým a povzbudivým vodítkem do všeho, co v bohobojnosti a trpělivosti hodláte činit.

S pozdravem Synodní rada ČCE

společenská kronika

Brno I

2. 2.	Filip Čáp	10 let
3. 2.	Simeon Romportl	75 let
3. 2.	Eliška Mojzesová	10 let
4. 2.	Tomáš Doležel	20 let
4. 2.	Ester Kamínková	75 let
1. 2.	Marie Kamenská	93 let
7. 2.	Daniel Zourek	10 let
9. 2.	Milada Bukáčková	86 let
9. 2.	Josef Gracias	80 let
12. 2.	Rostislav Rotrekl	40 let
15. 2.	David Pokorný	30 let
15. 2.	Luboš Muric	80 let
17. 2.	Jaromír Chmelík	87 let
17. 2.	Anna Macháčková	98 let
24. 2.	Dolly Křížová	94 let
25. 2.	Olga Mašková	87 let
25. 2.	Marie Opletalová	94 let
26. 2.	Milada Paděrová	90 let
27. 2.	Lucie Zourková	30 let
28. 2.	Rostislav Rozbořil	60 let

Svátost večere Páně jsme slavili:

26.12.
v rodině Nykodýmově v
Rychmanově

13.1.
se sestrou Věrou Novosadovou ve
Střelicích

Rozloučili jsme se:

- 9.1. Libuše Teplá ze Žatčan (nar. 1929)
- 9.1. Zdenka Chlupáčková (nar. 1922)
- 21.1. Marta Kneslová (nar. 1914)

heslo měsíce podle hesel Jednoty bratrské na měsíc únor

Ti, kdo milují Pána, budou jako slunce vycházející v plné síle.
Soudců 5,31

Brno II

1.2.	Jarmila Komínková	83 let
3.2.	Věra Lipinská	80 let
3.2.	Anna Pohanková	78 let
3.2.	Josef Havlík	75 let
5.2.	Libuše Hlucháňová	80 let
6.2.	Milada Ševčíková	83 let
8.2.	Lydie Šálková	82 let
10.2.	Vlasta Bartoňová	82 let
10.2.	Dáša Horáková	76 let
12.2.	Věra Ondráčková	79 let
15.2.	Ludmila Malášková	82 let
16.2.	Darina Stejskalová	76 let
18.2.	Dagmar Dvořáková	80 let
19.2.	Josef Váně	81 let
19.2.	Noemi Zakopalová	76 let
20.2.	Jan Tetkovský	76 let
22.2.	Zdena Procházková	82 let
24.2.	Ludmila Bělohoubková	101 let
27.2.	Libuše Sedláková	94 let
27.2.	Miroslav Šimek	80 let

Rozloučili jsme se:

- 21.12. Věra Vinterová (nar. 1926)
- 2. 1. Marie Běťáková (nar.1909)

Jak to řekli

Svolení na horách Rychnovských

Neveliká pospolitost lidí přijavších rozhodnutí žít tichým životem v poslušnosti Kristova evangelia vystoupila r. 1464 ve východních Čechách s programovým prohlášením, v němž je už zřetelně znát hlavní rysy Jednoty českých bratří. Závazek vzájemně se povzbuzovat ve víře a v křesťanské životní praxi znamenal odvážný (fakticky velmi riskantní) odklon od středověkého chápání autority, podle něhož duchovní nebo světská vrchnost rozhoduje, zatímco poddaní mlčí a poslouchají. V pokorné zřetelnosti svrchovaný vyznavačský postoj byl znakem staré Jednoty, která po celou dobu své existence u nás zůstala nepatrná počtem svých členů – a ukázala se být pozoruhodně významná vlivem na český duchovní život v předbělohorské době.

O předkládaném prohlášení budoucí Jednoty napsal Rudolf Řičan před téměř půlstoletím (Dějiny Jednoty bratrské, 1957): „Věřoucná základna bratrského společenství je tu vyslovena co nejstručněji, ale přece se vši výrazností.“

Jaroslav Vítek

Přede všemi věcmi nejprve o to sme se svolili, abychmy se spolu ve víře v Pána Krista ostříhali a v spravedlnosti ustavovali, kteráž z Boha jest, v lásce přebývající, naději měli v Bohu živém. A toho abychom skutky dobrými dokazovali, jedni druhým posluhujíc (Galatským 5,13) skrze ducha lásky, a ctnostný život vedli, pokorný, tichý, vzdržlivý, trpělivý, čistý etc., abychom skrze ty věci poznávali, že v pravdě víru máme i lásku...

A dál k tomu sme se svolili, abychom poddané poslušenství spolu měli, jakož Písma svědčí, a k tomu, abychmy jedni od druhých naučení přijímali, napominání i tresktání, k tomu, abychom smlouvy ostříhali, kteráž jest skrze Pána Krista s Bohem v Duchu svatém.

A vespolek naše svolení v té pravdě abychom sobě pomocni byli, každý jakož vzal milost od Pána Krista Ježíše, aby jeden druhému pilnost měl k vzdělání a ku polepšení býti. A v tom poslušenství křesťanské aby drželi.

Pakli by kdo v těch věcech napřed pověděných smlouvy nedržel s Pánem Bohem i s spolukřesťany věrnými, nesměli bychme jeho neb ji bezpečiti spasením. A mohla by taková věc býti, že bychom se odloučili od něho nebo od ní, od účastnictví služebností božských tejností (= svátostí). A jestliže by kdo neb která shledání byli v smrtelném hříchu neb v bludu, aby vyobcováni byli zjevně v zboru a nepřijati, dokudž by nebylo zjevné opravení při nich.

Dále svolení: Aby každý v svém povolání zachovával se v dobrém svědomí, jakož zpráva apoštolská učí ...

bude

Plán sborových akcí Brno I

29. ledna	společné bohoslužby se sborem CB – Betanie
24.-26. února	víkendový pobyt mládeže v Daňkovicích
19. března	sborové odpoledne o počátcích brněnského reformovaného sboru
2. dubna	sborové shromáždění v Červeném kostele
9. dubna	Slovo a hudba v Červeném kostele
14. května	skautská neděle
26.-28.května	víkendový pobyt na Blažkově
4. června	svatodušní svátky
25.června	konfirmace
5.-13. srpna	sborový pobyt na Blažkově
17. září	výročí 100 let kostela v Újezdě Rychmanově

Sborový rozhovor v Brně I

Po lednové přestávce se bude opět konat v pondělí 20. února v 19 hodin na téma: Proč je nezbytné vyznání hříchů. K úvodnímu slovu jsme pozvali bratra faráře Jana Trusinu z Třebíče. Všichni jste srdečně zváni.

Klub otevřených dveří Brno I

Brno, Opletalova 6, čtvrtek od 10.00 do 12.00

- 2.2. Očím pro radost, výtvarné odpoledne
- 9.2. jarní prázdniny, klub se nekoná
- 16.2. Co máte kmotříčko sladkého?
Vyprávění o včelách a medu s Mgr. Bronislavem Grunou
- 23.2. Židovská symbolika – Mgr. Eva Grunová

Služby sester

Po bohoslužbách se rádi scházíme v sále při kávě a čaji, kde si můžeme pohovořit se svými známými, ale také se seznámit s těmi, které jsme zatím blíže nepoznali. Nebo se prostě jen navzájem pozdravit. Sborová sestra Maruška ráda připravuje vše potřebné, v kuchyni ji můžete potkat již před devátou hodinou. Po bohoslužbách však je jí potřeba především v kanceláři a tak se hledají dobrovolnice, které by se ujaly umývání nádobí. Zatím se přihlásilo 6 ochotných sester, ale mělo by nás být na tuto práci víc, abychom pracovaly ve dvou - jedné by bylo v kuchyni smutno. Hlásit se můžete ve sborové kanceláři. Děkujeme. LM.

ze sboru Brno – Židenice

Tentokrát o knize

I když titul knihy „**Poselství J. A. Komenského současné Evropě**“ zní trochu všedně a podezřele propagandisticky, byla tentokrát pod stromečkem kniha, kterou by měli číst kromě všech dalších zájemců taky evangelíci, a to i ti, kteří si myslí, že o Komenském skoro všechno vědí. Aktualizace, kterou kniha přináší, není totiž nijak přímočará a laciná; zárukou je již odborník, který výbor z Komenského spisů uspořádal a doprovodil „Úvodem do četby Komenského textů“, profesor olomoucké Palackého univerzity filozof Pavel Floss, který se Komenským a myšlením jeho doby (ale i naší moderní a postmoderní filozofií) již dlouhá léta zabývá a je tedy naším předním znalcem Jana Amose, jak ho ve své knize důvěrně nazývá. Knižka je to moc pěkná, i svým zevnějškem, který zdobí na přední desce vazby každého exempláře originální medaile akademického sochaře André Víchý. A důležité je, že knížka vzešla z iniciativy několika soukromníků, kteří nejenže Pavla Flosse k jejímu vydání podnítili, ale také se podíleli na jejím financování.

V úvodní studii se autor zamyslel nad vztahem moderního člověka ke Komenského dílu, nad problémem sekularizace a (i právě té naší současné) a nad Komenského křesťanskou vírou, nad jeho pojetím přírody (dnes aktuální v diskusi o evolucionismu a kreacionismu), nad otázkami morálky, nad možnostmi dnešního školství, nad tím, co znamená a proč nemusí moderního „bezzvěřce“ odrazovat Komenského boj s ateizmem. A je zde řeč o mnohém dalším; závěrem autor pomáhá čtenáři stručným nástinem života Jana Amose.

Druhá část podává z díla J.A. Komenského výběr rozdělený do třinácti tématických skupin, z nichž se zmíním aspoň o některých: o lidské svobodě a důstojnosti, o úloze vzdělání a škol, o výchově k mravnosti a zbožnosti, o sociálních problémech, o reformě náboženství a společnosti.

Brněnská evangelička musí říci i toto: ve druhé polovině srpna, když pozoruji, jak se oslavuje „vítězství statečných Brňanů nad švédskými oblehateli“ v roce 1645, je mi vždy něco trochu divného: přece jen jsme se zcela nezabavili hrdosti „národa Husova, Komenského, Palackého a Masaryka“, a přitom slavíme záchranu Brna před těmi, kteří byli v jistém smyslu vyslanci exulanta Komenského, záchranu, která podstatně napomohla záchraně celé habsburské světovládné politiky. O to víc je mi to divné, když čtu texty Komenského nebo knihu o něm.

Z knihy by bylo možno přinést mnoho citátů - k zamyšlení pro čtenáře SETKÁVÁNÍ vyjímám jeden. Je tomu opravdu tak, jak Jan Amos píše? Uvažujme -co vlastně byla, čím je, a čím má být reformace?

(ze spisu Clamores Eliáš – Výzvy Eliášovy:) *Reformace se téměř vždy týkala pouze věrouky a obřadů, ve jménu víry: život zůstal nereformován. Je to zřejmé 1. z bezbožnosti, která nebyla odstraněna, ba naopak ještě více vzrostla. 2. z toho, že vzájemná láska křesťanů ochladla a vyhasla, a tím byl vyvrácen základ křesťanství. 3. z náboženských rozbrojů, nenávistí, válek, jejichž počet za reformace neobyčejně vzrostl. Je tedy třeba jít na věc jinak, aby byla současně obnovena víra, naděje i láska – a pak teprv nebude výsledek nedokonalý, nýbrž se uskuteční všechno to, co zvěstoval duch Kristův 1. Kor. 13.*

Jana Nechutová

ze sboru Brno - Husovic

Vánoční dětské slavnosti

S koncem tisíciletí se začala v husovickém farním sboru rozvíjet nová tradice dětských vánočních slavností. Jejich nedílnou součástí se staly vánoční hry zpočátku převzaté a posléze vzniklé ve vlastní tvůrčí dílně. V prvních dvou letech byly hry rázu spíše tradičního, byť se objevily i určité originální prvky, jako např. angažování skutečného černocho (dnes již populárního faráře Leonarda Teccy) do role krále Baltazara. V roce 2001 se již husovičtí tvůrci her vydali vlastním směrem a bylo připraveno pásmo spirituálů s živou kapelou a s plným zapojením dětí všech velikostí, které se předvedly jak v scénických kreačích, tak i ve zpěvu nově otextovaných písní. Spirituály měly svou předpremiéru ve stacionáři Naděje, vánoční premiéru v divadle Husar a derniéru na festivalu „Velikovánoce“ v Blahoslavově domě. Dalším vánočním počinem byla v roce 2002 poetická koláž o chudém Johnu Lennonovi, slavícím chudé Vánoce se svou zcela chudou chotí Yoko Ono a neméně chudými dětmi. Rodina Lennonova tehdy potěšila nejen husovické, ale během adventu se předvedla jak v Naději, tak i v brněnské Diakonii. Vánoce 2003 patřily v Husovicích plně mládeži, která sama secvičila sice světskou komedii „Mrazík“, nicméně se v této taškařici objevilo několik výrazných hereckých talentů, které se plně rozvinuly hned v následujícím roce. Ukázalo se také, že více než písničky a poetické kreačky děti zajímá poctivá činohra. Proto byla pro rok 2004 připravena nová autorská hra s názvem „Vánoční škola“, ve které většina herců a hereček hrála sama sebe. V nezapomenutelné roli učitelky se tehdy představila Anežka Konečná, která tak důstojně navázala na svou Ježibabu z „Mrazíka“. Výkony naší mládeže mohli tehdy shlédnout i obyvatelé maloměřického domova důchodců, kteří si jistě zavzpomínali na mládí ve školních lavicích. V roce 2005 již opět začal husovickým autorům docházet tvůrčí elán, navíc zadání od dětí (Divoký západ) bylo více než obtížné. Nakonec vznikla hra „Tři stateční“, které se v rolích andělů, indiánů, desperátů a statečných zúčastnilo asi 25 herců z řad dětí i mládeže (někteří se objevili až při představení, takže se přesný počet nepodařilo zjistit). Charakterní roli stárnoucího, unaveného a mírně alkoholického pistolníka Chrise si s požitkem zahrál Honza Ženatý, známý frontman skupiny Korisz, který složil i titulní píseň tří statečných. Důstojným protihráčem mu byl mladý houslista Vojta Konečný v roli krále Heroda. Vrcholný okamžik hry spolehlivě zvládl Martin Blažek, který v roli Ježíše zabránil konečnému krveprolití. Pozadu ovšem nezůstali ani ostatní, které v tomto článku opravdu nemůžeme všechny vyjmenovat. Zapomenout však nesmíme na Lányho Hausera, který svou foukací harmonikou a dalšími hudebními nástroji mistrně vytvořil neopakovatelnou atmosféru Divokého západu. Optimistický pocit z poslední hry však autorovi tohoto článku zastírá trýznivá představa: co budeme hrát tento rok? A to je teprve leden!!!

Michal Hadlač

koutek pro mládež

Darovat trochu života

V oblasti na jih od Sahary bylo toho roku velké sucho. Tráva vadla, zvířata se jen s velkou námahou pohybovala vyprahlou krajinou a všude kolem bylo znát, jak hodně tu chybí voda. Po krátkém čase pak vyschly prameny i řeky, a tak nejenom zvířata, ale i vzrostlé stromy a křoviska hleděly vstříc svému konci.

Jen jedna květinka přežívala. Rostla totiž v blízkosti malého pramínku.

„Proč se tak namáhám kvůli jedné květině, když kolem nás je stejně všechno suché?“ zoufal si nešťastný pramínek.

„Nikdo od tebe neočekává, že dáš vodu celé poušti, aby se zazelenala,“ sehnul se k němu starý umírající strom. „Ty máš za úkol darovat život jedné jediné květině. Nic víc,“ zašeptal.

Hodnocení

Dva přátelé se procházeli po městě. Právě se zastavili před výkladem, kde spatřili velkou sovu. A protože jejich koníčkem bylo vycpávání zvířat, začali hned kritizovat způsob, jak byla udělaná i usazená na větví. Její oči vypadaly nepřirozeně, křídla nebyla vkusně upravená a nohy také mohly být lépe vypracované.

Když ukončili hodnocení díla, stará sova najednou otočila hlavu. Mrkla na ně svými velkýma očima a pomalu si načechrávala ono kritizované peří.

Strom

Tesař, který mi opravoval dům, právě dokončil svou práci. Dnes se mu moc nedařilo. Elektrická pila se pokazila, opravou ztratil víc než hodinu času. Potom zase nechtělo nastartovat auto, a tak jsem ho veze svým vozem domů. Nemluvili jsme. Až když jsme se přiblížili k jeho domovu, pozval mě na návštěvu. Před dveřmi se zastavil u malého stromu, oběma rukama se dotkl jeho větví a v tu chvíli s ním nastala obrovská změna. Jakmile otevřel dveře, mile se usmíval, objal své děti a políbil manželku.

Po krátké návštěvě mě doprovodil k autu. Opět jsme procházeli okolo stromečku a mně zvědavost nedala, abych se nezeptal na to, co jsem viděl.

„Ale, to je strom na mé problémy,“ odpověděl mi. „Vím, že se jim v práci nevyhnu, ale do mého domova nepatří. Vždy, když přicházím domů, 'zavěším' je na tento strom, a ráno, když odcházím, si je zase 'vyzvednu'. Je však zajímavé, že když si je ráno 'beru', je jich méně, než kolik jsem jich tam večer 'dával'.“

Z www.dobrejitro.cz Marek Baláš

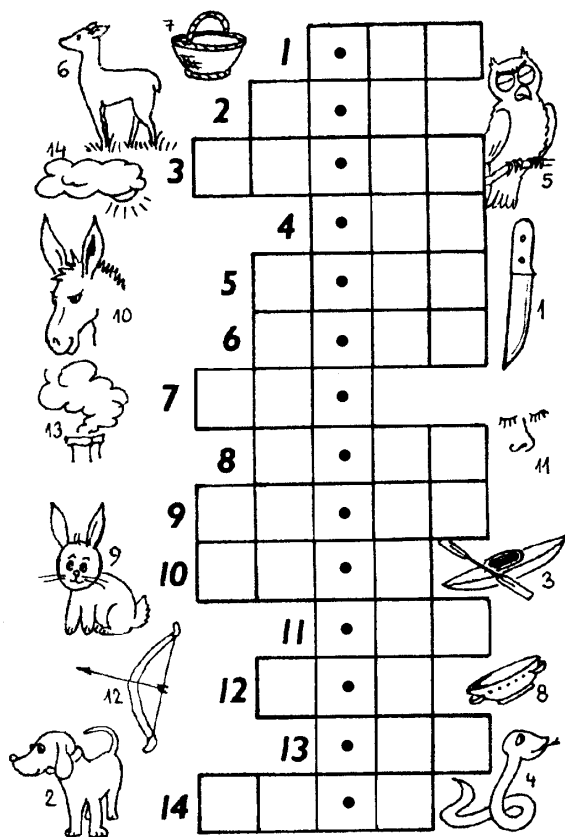
stránka pro děti

Hledání biblických příběhů

Až poznáš, který biblický příběh ti připomínají tyto věci, sedněte si s maminkou nebo tatínkem a přečtete si je:

- 1.) drahá mast, žena a muž
- 2.) chlapec, učenci v chrámě, maminka s tatínkem
- 3.) moc lidí, hůl a moře
- 4.) dav lidí, muž na stromě, muž pod stromem
- 5.) svatba, 6 nádob na vodu, víno

Doplňovačka – Víte co je nejhorší?

Na internetu a v časopise Světýlko našel Marek Baláš

ze staršovstva

Brno I

Na první schůzi v novém roce byl nejprve s uspokojením hodnocen průběh vánočního období (zejména dětská vánoční slavnost a půlnoční bohoslužby na Štědrý den) a připraven plán sborových akcí na první pololetí- viz stránku BUDE. V září plánujeme oslavu stého výročí postavení kostela v Rychmanově.

Sborové shromáždění bude letos až první dubnovou nedělí v Červeném kostele, kde počítáme s větší účastí. Staršovstvo schválilo návrh pojmenovat nový sál na Opletalově po zakladateli sboru faráři Václavu Pokorném. Tento návrh bude předložen ke schválení sborovému shromáždění.

Pokračovala debata nad anketou o budování sboru, především o nabídce zpovědní služby a vzniku modlitebních skupinek. Znovu bude nabídnuto vysluhování večere Páně v rodinách pro starší a nemocné členy sboru. Členové staršovstva navrhli jména hostů, které se pokusíme postupně kontaktovat a pozvat k přednášce či kázání v našem sboru.

Byla domluvena data sejití liturgické, finanční a stavební komise. S uspokojením byla přijata zpráva, že v roce 2005 se opět zvýšila salární obětavost. Celkem se vybralo víc než 600 tisíc Kč. Z několika návrhů byl pak předběžně vybrán vhodný typ skládacích stolů do presbytery, aby mohly být v nejbližší době objednány. Sbor přijal darem starší sedací soupravu, která byla umístěna do vstupní haly k sborovým místnostem.

Jiří Gruber

Brno II

Staršovstvo se na lednové schůzi krátce vrátilo k průběhu vánočního období. Konstatovalo, že v pořádku proběhla všechna připravená shromáždění, včetně shromáždění s účastí dětí. Poděkovali jsme sestřám a bratrům, kteří se podíleli na práci Křesťanské služby v tomto období.

Při hodnocení hospodaření sboru jsme s vděčností konstatovali, že obětavost členů sboru byla veliká a že se podařilo finančně značně náročný rok (kvůli opravě střechy) ukončit s poměrně malým schodkem 70 tisíc Kč a dluhem u Synodní rady (JTD) 240 tisíc Kč. Staršovstvo hovořilo se s. Vaňáskovou, členkou sboru ČCE v Brně-Židenicích, o převzetí celého hospodaření sboru Brno II. Po konečné poradě se staršovstvo rozhodlo uzavřít s ní od března smlouvu. Dlouze se debatovalo o tom, zda a v jakém rozsahu pořídit nové stupně pro pěvecký sbor pro Blahoslavův dům – bude se ještě znovu měřit a vážit, co dál. Byly projednány termíny sborového shromáždění (26.2.2006 a 12.3.2006) a zajištění náplně jednání v první části. Počítá se opět se seniorátní presbyterní konferencí (25.3.2006) a vzděláváním lektorů (8.4.2006) v Losově sále. Byly dohodnuty služby při shromážděních v Blahoslavově domě i kazatelských stanicích a vzato na vědomí pozvání ke společnému sborovému odpoledni sborů Brno I a Brno II ve sborovém domě na Opletalově ulici (19.3.2006).

Jaroslav Kučera

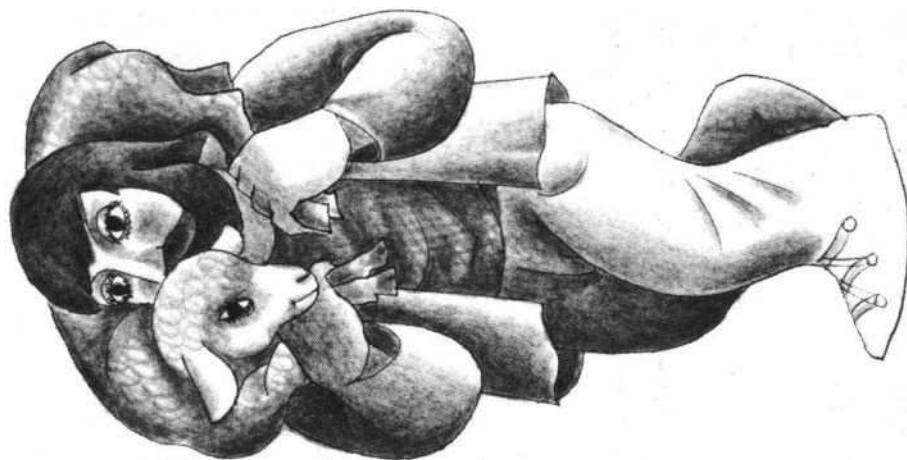

týden ve sboru

	Brno I	Brno II	Brno -Židenice	Brno - Husovice
Úřední hodiny	Po - Pá 9-12 Út 16-18	Po - Pá 8.30-11.30		
Pondělí	18.30 staršovstvo 13.2. 18.30 sborový rozhovor 20. 2.	18.30 staršovstvo 13.2. 18.30 mladší třicátníci 20.2.	16.30 konfirmandi	16.30 Husovičtí vřeštani 17.45 pěvecký sbor 19.30 mládež
Úterý	15.00 DD Věstonická 17.00 dětský klub 17.00 náboženství 18.00 příprava ke křtu 18.30 přípravka NŠ	19.30 třicátníci 7.2. 19.30 poslech přednášek ze záznamu 21.2.	16.00 BH pro děti 19.00 mládež	19.00 konfirmandi
Středa	13.00 Diakonie 15.00 kavárnička 18.30 mládež	13.00 Diakonie 18.00 biblická hodina	19.00 BH Blansko 19.30 staršovstvo 1.2.	
Čtvrtek	10.00 klub otevř. dveří 15.45 konfirmandi 17.00 biblická hodina	14.45 vyučování dětí odp. konfirmandi	10.00 Naděje 16.00 BH pro děti 19.00 biblická hodina 20.00 přípravka NŠ	18.00 biblická hodina 19.00 staršovstvo 16.2.
Pátek	18.30 pěvecký sbor		15.00 BH dětí Blansko 20.00 Setkání sboru	19.30 klub 24.2.
Sobota		9.30 DD Kociánka 4.2. a 18.2.		
Neděle	10.00 nedělní škola 11.00 setkání na faře	9.00 nedělní škola 10.00 setkání v Losově sále	9.10 nedělní škola 10.00 setkání na faře 19.00 pěvecký sbor	9.00 nedělní škola 10.00 setkání na faře

Legenda: BH - biblická hodina, NŠ – nedělní škola, Diakonie – pobožnost ve středisku na Hrnčířské 27, Naděje – pobožnost v domově na Ptašínského 13

SETKÁVÁNÍ

2

číslo

únor 2006

Ročník VIII

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Brno I	Brno II	Brno-Husovice	Brno-Židenice
5. 2. Pátá po Zjevení Páně BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Gruber	BD Jiří Malý Kuř Jaroslav Vítek Tiš 13,45 Jaroslav Vítek	Hu Jiří Farský	Žd Pavel Kašpar VP Bl Pavel Kašpar VP
12. 2. Devítník BK Olga Tydlitátová, VP ČK Olga Tydlitátová, VP	BD Jaroslav Vítek Tiš 9,45 Jiří Malý	Hu Martina Kadlecová	Žd Romana Špačková Bl Romana Špačková
19. 2. První po Devítniku BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Gruber	BD Jiří Malý Kuř Jaroslav Vítek Tiš 13,45 Jaroslav Vítek BD 19.30 Štěpán Hájek	Hu Štěpán Hájek Ma Jiří Farský	Žd Pavel Kašpar Bl Pavel Kašpar
26. 2. Druhá po Devítniku BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová	BD Jaroslav Vítek sborové shromáždění I Tiš 9,45 Jiří Malý	Hu Štěpán Hájek	Žd Romana Špačková Bl Romana Špačková
5.3. První postní BK Jiří Gruber, VP ČK Jiří Gruber, VP Rch Jiří Gruber	BD Jiří Malý, VP Kuř Jaroslav Vítek, VP Tiš 13,45 Jaroslav Vítek	Hu Štěpán Hájek	Žd Pavel Kašpar VP Bl Pavel Kašpar VP
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 13:45	BD: Blahoslavův dům v 9.00 Kuř: Kuřim v 10.00 Tiš: Tišnov	Hu: Netušilova 26 v 9.00 Ma: Maloměřice Dům důstojného stáří Borky 7, v 10.30	Žd: Židenice v 9.00 Bl: Blansko v 14.00

---

modlitba

Pane Ježíši,
Ty jsi naděje pro každého z nás.
Vyznáváme, že tolik podléháme různým zmatkům
a nedokážeme dobře hospodařit s časem,
který máme od Tebe.

Ponecháváme malý prostor pro společnou modlitbu v
rodině
a tím vším se od Tebe vzdalujeme.
Děkujeme Ti, že máš s námi stále trpělivost
a nelámeš nad námi hůl.
Odpusť nám, že tak často rušíme svá předsevzetí být poslušnějšími.

Prosíme, dávej nám sílu k nápravě.
Daruj nám moudrost, abychom správně využili Tvůj čas milosti,
a do našich vztahů, do našich rodin
vlej novou sílu ke konání toho, co před Tebou obstojí.
Amen.

připravila rodina Malachova

obrázek na obálce: Miroslav Rada, kresba ze zpěvníku Buď Tobě sláva

---

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník VIII. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Věra Dadáková, Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Jana Slámová, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou.

Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://brno1.evangnet.cz>

Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469, email: evsboii@iol.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>